

בש"פ 880/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 880/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט"ז בשבט התשפ"ג (07.02.2023)

בשם המבקשת: עו"ד שני פוגודה

בשם המשיב: עו"ד רועי פוליטי

החלטה

1. לפניי בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), ב-90 ימים החל מיום 13.02.2023 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 44359-11-21 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. ביום 18.11.2021 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של מעשים מגונים במשפחה לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב) בצירוף סעיף 345(ב)(1) וסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשה סדום במשפחה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 347(ב) בצירוף סעיף 345(א)(1) לחוק; מעשה סדום

לפי סעיף 347(ב) בצירוף סעיף 345(א)(1) לחוק; אונס לפי סעיף 345(א)(1) לחוק; תקיפת בת משפחה לפי סעיף 382(ב) בנסיבות סעיף 379 לחוק; סחיטה באיומים לפי סעיף 428 לחוק; אונס לפי סעיף 345(א)(4) לחוק; גרם מעשים מגונים במשפחה לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב), בצירוף סעיפים 345(ב)(1), 345(א)(1) ו- 350 לחוק; תקיפת בני משפחה לפי סעיף 382(ב) בנסיבות סעיף 379 לחוק.

3. עובדות כתב האישום תוארו בהרחבה במסגרת החלטתי מיום 10.11.2022, ולפיכך אלה תופרטנה שוב להלן בתמצית בלבד. בעובדות המתוארות ברקע האישום הראשון, בשנים 2006-2007 המשיב ובתו (להלן: מתלוננת א') נהגו לבקר בבתייהם של קרובי משפחה. בעת הביקורים, נהג המשיב לקחת את מתלוננת א' לאחד מחדרי הבתים של קרובי המשפחה, ושם גרם לה ללטף את איבר מינו מעל לבגדיו, וכן נגע באיבר מינה מעל לבגדיה. בנוסף, בין השנים 2014-2019 נהג המשיב לגעת באיבר מינה של מתלוננת א' מעל ומתחת לבגדיה, בביתם, בהזדמנויות רבות; ולפחות בארבע הזדמנויות שונות, ביצע המשיב מעשה סדום במתלוננת א' - חלק מן הפעמים תוך הכאתה ומשיכת שיערה. באירוע נוסף מתואר כי המשיב החדיר אצבע לתוך איבר מינה של מתלוננת א', תוך פגיעה וגרימת דימום באיבר מינה של מתלוננת א'; וכי לאורך כל התקופה המתוארת, איים המשיב על מתלוננת א' כי ירצח אותה אם תספר על אודות מעשיו. עוד פורט, כי ביום 15.05.2022 או בסמוך לו, ניסתה מתלוננת א' להתאבד באמצעות נטילת מספר רב של כדורי תרופות, ובזמן אשפוז, איים עליה המשיב כי ירצח אותה אם תספר על הפגיעות המיניות לצוות הרפואי. זמן קצר לאחר ניסיון ההתאבדות, המשיב נכנס לחדרה של מתלוננת א', הפשיל את כותונת הלילה שלבשה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, וכתוצאה מכך נגרם למתלוננת א' דימום מאיבר מינה. ביסוד האישום השני, מתוארים מעשים מגונים שביצע המשיב במתלוננת ב', ואלימות שגילה כלפי מתלוננת א' ומתלונן ג' - כולם ילדיו הקטינים.

4. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 12.12.2021 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי, בגדרה נקבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישום הראשון, וכי ביחס לאישום השני קמה עילת מעצר וחשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט, נוכח קשרי ההורות בין המשיב למתלוננים. כמו כן, נקבע כי קיים חשש מהימלטות המשיב מפני אימת הדין, נוכח מעמדו הארעי בישראל. לאור כל האמור, דחה בית משפט קמא את בקשת המשיב להורות על עריכת תסקיר בעניינו, והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

5. משלא הסתיים משפטו של המשיב בחלוף תשעה חודשים, הורה בית המשפט בבש"פ 5344/22 (כב' השופט י' אלרון), בהסכמת המשיב, על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים. משלא הסתיים משפטו של המשיב בחלוף תקופת ההארכה הראשונה, במסגרת בש"פ 7424/22, הוריתי על הארכת מעצרו של המשיב בפעם השנייה, בהסכמתו.

6. אשר להתקדמות ההליך העיקרי בתקופת ההארכה האחרונה, המשיב ביקש להחליף ייצוגו, ולמנות את עו"ד רסאס לייצוגו, אך משמצא עו"ד רסאס כי אין ביכולתו להגיע למועד דיון קרוב שנקבע - המליץ למשיב לבקש מעו"ד סועאד להמשיך בייצוגו. אלא שעו"ד סועאד הגיש בקשה לשחרור מייצוגו, נוכח היעדר האמון בינו לבין המשיב. הטיפול בהסדרת ייצוגו של המשיב, שכלל בקשות רבות מטעם כלל הצדדים המעורבים, היה כרוך בדחיית דיון הוכחות בה הייתה אמורה להיחקר מתלוננת א' בחקירה נגדית. בסופו של דבר, התקיים דיון ההוכחות ביום 02.02.2023, לאחר שבית משפט קמא הבהיר כי הסניגוריה הציבורית מייצגת את המשיב בתיק; וכן נקבע מועד נוסף לשמיעת הוכחות, ובתקווה לסיום פרשת התביעה, עד ליום 09.02.2023.

הבקשה דנא

7. בבקשה להארכת מעצר שלפניי נטען, כי המעשים המיוחסים למשיב חמורים ביותר ומלמדים על המסוכנות הנשקפת ממנו; וכן כי המעשים טומנים בחובם חשש אינהרנטי לשיבוש מהלכי משפט. זאת ועוד, נטען כי החשש לשיבוש

מהלכי משפט גובר לאור האיומים המופנים כלפי מתלוננת א' ואימה מצד בני משפחה שונים מאז הוגש כתב האישום; וכן קיים חשש ממשי מהימלטות המשיב מפני שהוא תושב הרשות הפלסטינית. אשר להתקדמות ההליך העיקרי, ציינה המבקשת כי נדחו דיונים רבים, רובם בשל בקשות דחייה שהגיש בא-כוח המשיב ובשל סוגיות הנוגעות לייצוג, כאשר נכון לעת הזו הושלמה עדותה של העדה המרכזית בתיק - מתלוננת א'.

דיון והכרעה

8. בדיון לפניי היום, ה-07.02.2023, שמעתי את טענות בא-כוח המשיב, שהלין על העובדה שהמועד שהיה קבוע לסיום פרשת התביעה, לא יביא לסיום עדויות התביעה, משום ששלושה מבין ארבעת העדים שהיו אמורים להישמע בדיון - הודיעו כי אין ביכולתם להתייצב. לפיכך, ברי כי יהיה צורך לקבוע מועדים נוספים לסיום פרשת התביעה, לצד מועדים נוספים לשמיעת פרשת ההגנה.

9. באת-כוח המבקשת הודיעה כי בכוונתה לפנות לבית משפט קמא בבקשה לקביעת מועדים קרובים ככל הניתן לצורך סיום שמיעת הראיות בתיק, וזאת - בשים לב לכך שהעדים העיקריים כבר העידו.

10. בעקבות דברים אלו, קיבל בא-כוח המשיב את המלצת בית המשפט והסכים להארכת מעצרו כמבוקש בבקשה.

11. על כן, מעצרו של המשיב מוארך בזאת ב- 90 ימים מיום 13.02.23 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 44359-11-21, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז בשבט התשפ"ג (7.2.2023).

ש ו פ ט